

Full diocesà

18 de juliol del 2021

p4 – Exercicis espirituals dels seminaristes del SMI a Tartera

p6 – Jornada Mundial de la Gent Gran

Jo soc amb vosaltres
Tots els dies
cf. Mt 28, 20

26 DE JULIOL DE 2021
JORNADA MUNDIAL DELS AVIS
I PERSONES GRANS

«Se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor»

Diumenge XVI durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre de Jeremies

Ai dels pastors que perden i dispersen les ovelles del meu ramat, diu l'oracle del Senyor. Per això el Senyor, Déu d'Israel, diu als pastors del meu poble: «Vosaltres heu dispersat les meves ovelles i les heu fetes fugir, en lloc de fer-ne el recompte. Doncs ara jo passaré comptes amb vosaltres per reclamar tot el mal que heu fet, diu l'oracle del Senyor. I totes les ovelles que em queden, jo mateix les recolliré de tots els països on les havia fet fugir, i les faré tornar als seus prats. Allà seran fecundes i s'hi multiplicaran. Els donaré pastors que les menin, i ningú no tornarà a fer-los por, ni a esfereir-les, ni en mancarà cap, diu l'oracle del Senyor. »Vénen dies, diu l'oracle del Senyor, que faré germinar un rebrot legítim del llinatge de David, i serà un rei excel·lent que farà regnar en el país la justícia i el bé. En els seus dies Judà no sofrirà cap mal i Israel viurà segur. El seu nom serà: El-Senyor-és-el-nostre-bé.»

(23,1-6)

Salm responsorial

El Senyor és el meu pastor, no em manca res.

[22]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, vosaltres abans éreu lluny de les promeses, però ara la sang del Crist us ha apropiat. Ell és la nostra pau. De dos pobles n'ha fet un de sol, ja que ell ha destruït la barrera que els separava i els mantenia enemics, abolint en el seu propi cos la Llei i els preceptes. Així ha posat pau entre tots dos pobles i ha creat una nova humanitat centrada en ell. Per la seva mort a la creu ha fet morir l'enemistat i, units en un sol cos, els ha reconciliat tots dos amb Déu. Per això ha vingut a portar-nos la bona nova de la pau: la pau a vosaltres, que éreu lluny, i la pau als qui eren a prop. Per ell uns i altres tenim entrada al Pare, guiats per un sol Esperit.

(2,13-18)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, els apòstols es reuniren amb Jesús i li parlaren de tot el que havien fet i ensenyat. Ell els diu: «Veniu ara tots sols a un lloc despoblat i reposeu una

mica.» Perquè molta gent anava i venia i no els deixava temps ni per menjar. Se n'anaren, doncs, tots sols amb la barca cap a un lloc despoblat. Però algú els veié quan marxaven; molts ho van saber, van córrer a peu de tots els pobles i arribaren primer que ells. Quan Jesús desembarcà veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor. I es posà a instruir-los llargament. (6,30-34)

«Per això ha vingut a portar-nos la bona nova de la pau: la pau a vosaltres, que éreu lluny, i la pau als qui eren a prop. Per ell uns i altres tenim entrada al Pare, guiats per un sol Esperit»

Veniu i reposeu

Carles Riera i Fonts, pvre.

Jesús convida els apòstols —arribats de la missió— a reposar una mica en un lloc despoblat on fa bo de pregar, si bé la gent no els deixarà sols i hauran de canviar de plans.

Cansats per la pesantor del camí, el Mestre els cerca un recer plàcid on sols parli el silenci, on puguin asserenar els cors, renovar els ànims i examinar el viure.

El silenci ens encara amb nosaltres mateixos, crea vida interior, ens buida d'atrafegament i ens omple de pau i serenor. I també ens permet la comunicació: quan callem, creem un espai lliure en què l'altre et pot imaginar i et pot comprendre. És aleshores que el silenci s'expressa. Valdria la pena vendre tot el xivarri d'aquest món i comprar silenci.

En una composició simfònica, en un quadre pictòric, hi ha d'haver espais muts o buits que facin ressaltar —per contrast— els moments àlgids o els fragments intensos de l'obra.

Semblantment, l'ésser humà necessita estones de solitud, d'entotsolament, que l'ajudin a saber valorar com cal el temps dedicat a conviure, estones per a sentir el més-enllà del món i de les coses, moments en els quals poder escoltar «la música callada y la soledad sonora» (sant Joan de la Creu).

Jesús no volia pas que els seus deixebles visquessin en un estat de perpètua tensió. Si la nostra vida és més relaxada, serà més accessible als altres. Hem d'aprendre a trobar temps, a guardar en el nostre quefer diari un lloc per a Déu.

La imatge

Un lloc despoblat. Jesús i els deixebles, en tornar de la predicació, van a una convivència: reposar i revisar. Però s'omple de gent, i la jornada s'acaba abans de començar. La compassió de Jesús canvia el caire de la trobada: es posa a predicar, perquè aquesta és la necessitat primera.

Dieu: el cap de setmana ens reunirem per parlar-ne; o bé pujarem tal muntanya. I res: tot canvia.

El Bon Pastor (s. XIX)

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

19 dilluns

—Sant Arseni, diaca
—Santa Àurea, vg. i mr.
Ex 14,5-18/Ex 15/Mt 12,38-42

20 dimarts

—Santa Margarita, vg. i mr.
—Sant Elies, profeta
—Sant Apol·linar, bisbe i mr.
Ex 14,21-15,1/Ex 15/Mt 12,46-50

21 dimecres

—Sant Daniel profeta
—Sant Llorenç de Brindisi, caputxí i dr.
Ex 16,1-5.9-15/Salm 77/Mt 13,1-9

22 dijous

—Santa Maria Magdalena, penitent
Ct 3,1-4 o bé 2C 5,14-17/Salm 62/Jn 20,1-2.11-18

23 divendres

—Sant Bernat d'Alcira
—Santa Brígida de Suècia
Ga 2,19-20/Salm 33/Jn 15,1-8

24 dissabte

—Santa Cristina, vg.
Ex 24,3-8/Salm 49/Mt 13,24-30

25 Sant Jaume Apòstol

Ac 4,33;5,12.27-33;12,1b.2 o bé
Ac 11,19-21;12,1-2.24/Salm 66/2C
4,7-15/Mt 20,20-28

Exercicis espirituals dels seminaristes del SMI a Tartera

Josetxu Santos

Del dia 27 de juny al 2 de juliol els seminaristes del bisbat de Solsona van participar, juntament amb tots els altres del Seminari Major Interdiocesà (SMI), en els exercicis espirituals que van tenir lloc a Tartera. Publiquem el testimoni d'un dels nostres seminaristes:

«Estimats germans i germanes, els seminaristes de Solsona volem compartir amb vosaltres l'experiència dels nostres exercicis espirituals. Com bé sabeu, aquests exercicis es fan durant el mes de febrer, però a causa de la pandèmia aquest any s'han realitzat del 27 de juny al 2 de juliol. Van tenir lloc a la meravellosa diòcesi d'Urgell en un paratge espectacular del nostre país: Tartera (Prats i Sansor), on es troba la casa d'espiritualitat de la Immaculada de les Carmelites de Sant Josep (Rosa Ojeda).

»Es exercicis foren dirigits per Mons. Sebastià Taltavull, bisbe de Mallorca, i van tenir com a tema central «El trobament i diàleg amb el Senyor». Els semi-

naristes també vam ser acompanyats pels nostres rector i formadors.

»Igualment, donem gràcies a Déu per la presència d'alguns rectors i la visita el dia 1 de juliol de l'arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives.

»Els exercicis els vam viure en un clima de silenci i oració, en què després de cada meditació podíem passejar pels jardins de la casa i també gaudir de la natura.

»Les meditacions foren predicades a l'estil ignasià, amb reflexions bíbliques i acompanyats de la litúrgia de les hores en comunitat i adoració del Santíssim, tenint com a centre la santa Eucaristia.

»Ha estat impressionant veure com el Senyor va treballant en la vida de cadascun de nosaltres i com, tot i les fatigues i dificultats del camí, no es cansa en generositat i misericòrdia per fer de nosaltres uns ministres del seu amor.

»Gràcies a tots per les vostres oracions i col·laboracions perquè l'obra de Crist continuï en tots nosaltres.»

Necrològica

Mn. Ramon Florensa i Gaya

El dia 5 de juliol va morir Mn. Ramon Florensa i Gaya, a vuitanta-vuit anys d'edat. Mn. Florensa residia des de feia anys a l'Hospital Pere Màrtir Colomés de Solsona.

Mn. Ramon Florensa havia nascut el dia 21 de febrer de 1933 a Vilanova de Bellpuig. Va cursar els estudis eclesiàstics al Seminari de Solsona i fou ordenat prevere el 20 de juliol de 1958. Va servir pastoralment les parròquies de Bellpuig, Súrria, el Talladell, Castellfollit, Torà, Ivorra, Lloberola, Castelladral, Coaner, Torroella i les colònies de Palà i Valls.

Durant aquests anys, concretament el 1963, se'n va anar a Amèrica de missioner, durant un lustre. També fou membre de la comissió d'Art Sacre i Documentació.

Des de la diòcesi preguem per la seva ànima i donem gràcies pel seu ministeri presbiteral. Que el Senyor el tingui a la glòria!

Catecolònies de Tàrrega

Josep Castellà

La parròquia de Tàrrega va començar les seves Catecolònies amb la missa del diumenge, al temple de Sta. Maria de l'Alba, presidida per Mn. Josep M. Vilaseca, on es feu la cerimònia d'enviament dels nens/es i joves que a primeres hores de la tarda marxaren cap a la casa de colònies que la parròquia té a Gerri de la Sal.

El director d'aquestes Catecolònies és l'Oriol Sabé, acompanyat de Mn. Josep M. Vilaseca. En aquesta edició hi participen una vintena d'infants i joves implicats en les activitats

parroquials, a més d'una dotzena de persones entre monitors, serveis de cuina i de neteja.

El lema d'enguany és «Que surt a evitar la fi del temps», significat que, tots tancats en un búnquer per la pandèmia del Covid-19, ara se surt a la recerca d'una vacuna, simbolitzant la tasca de missioners.

Al llarg de la setmana es desenvoluparan moltes activitats, com jocs diversos, catequesi, oratori, esports, missa, piscina, teatre, aquest amb temàtica centrada en el lema abans indicat.

Preparació de la ruta de joves

El dia 30 de juny el bisbe Xavier es va trobar amb el Pau Marginet –vocal de la Delegació de Joventut–, el Job Casas –jove de la Delegació de Joventut– i el delegat de Joventut, Mike Ventura, al santuari de Queralt, per anar preparant els diferents espais, dinàmiques i itineraris del campament-ruta que organitza la Delegació de Joventut aquest estiu per a joves de més de divuit anys.

Durant el matí van fer un reconeixement dels espais i organitzaren la logística de l'esdeveniment. La trobada a Queralt va acabar amb la celebració de la santa missa als peus de la Mare de Déu, posant sota la seva protecció els joves del nostre bisbat i demanant-li que continuï vetllant per cada una de les intencions del nostre cor.

Que la Mare de Déu de Queralt ens ajudi a preparar uns dies de convivència posant al centre el més important, Jesús, i sabent acollir cada un dels joves en la seva situació personal. *Informa: Delegació de Joventut.*

26 de juliol: Jornada Mundial dels Avis i de la Gent Gran

Redacció

El pròxim 26 de juliol l'Església celebra per primera vegada la Jornada Mundial dels Avis i de la Gent Gran, una diada instaurada pel papa Francesc entorn de la festa de sant Joaquim i santa Ana. El tema triat per aenguany és «Jo sóc amb vosaltres cada dia» (cf. Mt 28,20).

Aquest tema expressa en primer lloc la proximitat del Se-

nyor a la vida de cada persona gran. Els bisbes espanyols, en un seu missatge, ressalten que Jesucrist és l'amic que mai no falla, que sempre és present en les nostres vides. De manera especial en aquest difícil moment de pandèmia, aquestes paraules tenen ressò en el cor de tantes persones grans que han experimentat la solitud i la por.

Suspensió del pelegrinatge a Lurdes

Les Hospitalitats de la Mare de Déu de Lurdes dels bisbats de Vic i Solsona han suspès un any més el tradicional pelegrinatge conjunt que fan al santuari de Lurdes de França. Combinant esperança amb prudència, ja no s'havia programat aenguany en les dates del juny i s'havia reservat per a finals de setembre, però la situació actual de la pandèmia, encara ben viva, ens fa ser prudents i prendre aquesta trista decisió, esperant que l'any vinent, 2022, hi puguem tornar, del 11 al 15 de juny. La salut de les persones, sobretot de les més vulnerables a qui acompanyem, ha de prevaler per damunt de tot.

Malgrat no poder fer el pelegrinatge, ni tampoc les tradicionals convivències del mes d'agost a Alpens, ambdues hospitalitats estan treballant per poder fer en el nostre territori actes similars als que es fan a Lurdes. De seguida que sapiguem què podem fer, us ho comunicarem.

«El feminisme postmodern i la ideologia de gènere no afecten positivament les noves generacions»

Georgina Belles, *youtuber*. Entrevista de Raquel Parici

Avui entrevistem aquesta *youtuber*, nascuda al Masnou. Estudià il·lustració i disseny a l'Escola de la Llotja i en acabar marxà a Irlanda i Alemanya com a *au-pair*, descobrint així la vocació d'educar els més petits. És mestra i compagina la feina amb un grau de llengua i literatura catalanes a la UOC. Recentment ha començat un canal de YouTube. El seu interès se centra en els estudis culturals catalans i la pèrdua de la feminitat i la masculinitat en el món occidental, que denuncia des de les xarxes com ara Twitter i Instagram. Escriu articles en els mitjans contraculturals *La Santa Espina* i *Revista Esperit*.

Com va ser que et fessis *youtuber*? Moltes vegades, els humans actuem per imitació de certs models que ens semblen interessants, i en el món angloparlant vaig començar a veure que existia gent jove amb la valentia suficient per a donar la cara amb un somriure a la boca. També vaig descobrir figures femenines que defensaven els mateixos valors en què jo crec (la Veritat, la Raó i la Bellesa), figures que de cap manera no es promocionen en la nostra societat o es mostren com una opció vàlida a les noves generacions. Fa més de cent anys, C.K. Chesterton va vaticinar la catàstrofe, afirmant que arribaria el dia en què hauríem de defensar que la gespa és verda. Bé, aquest dia ha arribat, i una part important d'aquesta defensa és a les xarxes.

Com et vas començar a interessar per temes com el feminisme i la relació home/dona? La base d'una societat sana són la família i la comunitat, i la millor manera de destruir aquesta estabilitat és destrossar les relacions entre els homes i les do-

nes (sempre fent creure que ho fas pel seu propi bé, és clar). En els últims cinc anys la propaganda de les elits culturals s'ha anat intensificant, i cada vegada veia més clar que allò que em venia com una veritat inqüestionable xocava brutalment contra la meua realitat i qualsevol lògica humana. Els meus avis opressors? Les meves àvies dèbils? Les faldilles incòmodes? La maternitat una presó? La família una càrrega? Al contrari!

Com respon a aquestes qüestions el feminisme i la ideologia de gènere i com afecta especialment els joves? Ras i curt: estan desfets. La natura humana i els seus problemes són eternals, i els joves sempre es rebel·laran i cercaran respostes a les seves inquietuds. El feminisme postmodern i la ideologia de gènere no afecten positivament les noves generacions (més aviat tiren llenya al foc), i n'és un bon exemple el fet que cada vegada més dones necessitin antidepressius i teràpia o que els joves s'apropin més a posicions tradicionals per trobar la felicitat. També penso que els volen allunyar de la seva família per manipular-los amb més facilitat, i una eina molt poderosa per a fer-ho són el llenguatge i el victimisme.

Quina alternativa proposes? En primer terme, proposo abandonar aquesta cultura hedonista que se'ns imposa diàriament, que ens fa creure que som lliures quan simplement som esclaus dels nostres desitjos. És imprescindible acceptar que allò que ens succeeix no sempre és culpa dels altres, i que tenim la responsabilitat dels nostres actes; per tant, cal que treballem de valent per millorar. Evidentment, és un camí llarg i dificultós, però hem de tenir present que som forts i guanyadors. A més a més, cal recordar que, si bé és cert que la maquinària contra la qual lluitem és gegant i està molt ben organitzada, nosaltres tenim al nostre costat una cultura que ha sobreviscut durant més de dos mil anys, i ara més que mai toca ser autèntics i absoluts.

«Un plec de goigs»

El llibre de Mn. Sebastià Codina es pot trobar a la llibreria del Casal de l'Església de Manresa (c/ Era del Firmat, 1-3, tel. 938 753 203).

Glossa

Any Família Amoris Laetitia

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El propassat 19 de març, solemnitat de Sant Josep, el papa Francesc inaugurava l'Any Família *Amoris Laetitia*, un temps de gràcia que durarà fins al 26 de juny del 2022, amb l'objectiu de promoure que l'Església presenti de nou i cultivi la bellesa i l'alegria de l'amor familiar. Fa cinc anys, el Sant Pare signava l'exhortació apostòlica *Amoris laetitia* (L'alegria de l'amor) i ara, en ocasió d'aquest aniversari, vol donar un nou impuls a la posada en pràctica d'aquest document.

Una bonica iniciativa d'aquest any és la realització d'uns vídeos en què el mateix Papa, acompanyat pel testimoni d'algunes famílies, parla sobre la família (podeu trobar-ne l'enllaç a la web del bisbat). En una intervenció, el Sant Pare es pregunta: «Com imaginem l'amor de Déu? Existeix alguna realitat concreta en el món que ens ajudi a veure aquest amor amb els nostres propis ulls? I tant que existeix! És la família! La imatge de Déu reflectida en l'home i la dona, en l'amor conjugal: una "escultura" vivent que manifesta Déu.»

Com podem aprofitar al màxim aquesta iniciativa que proposa el Papa? Quins passos podem fer, des de les nostres parròquies, perquè les famílies puguin ser, més i millor, «imatge» de l'amor de Déu en les nostres comunitats i en el nostre món?

Des de fa uns quants mesos, he creat una comissió — formada per dues esposes i mares de família i un prevere— perquè rumii propostes per a viure l'any Família *Amoris Laetitia* a les nostres parròquies. De l'ampli treball que han suscitat, n'ha sorgit un document per a ajudar les parròquies a fer una reflexió sobre el lloc que ocupen les famílies en llur pastoral, com també una enquesta per a matrimonis sobre llurs necessitats

Any 2021-2022

Amoris Laetitia Family

en relació a la vivència de la fe en família. Amb aquesta informació, la comissió ha preparat una proposta de «trobades familiars parroquials» i uns materials de «recursos familiars».

A ningú no se li escapa la riquesa immensa que és l'amor familiar. Tampoc, les dificultats i embats que avui en dia està trobant aquesta cèl·lula fonamental de la vida personal i social. Per això, afegim-nos amb il·lusió i esperança a aquesta iniciativa de l'Església universal: preguem per les famílies, redescobrim el gran tresor de la pròpia família (fins i tot amb les ombres i dolors que hi pugui haver), fem de les nostres parròquies una «família de famílies», on tots siguem convidats, per a posar-nos tots junts davant de Déu Pare, sabent-nos salvats per l'amor de Crist i confiant-nos al treball santificador de l'Esperit.

